

ת"פ 29369/10/23 - מדינת ישראל נגד דודו קשטה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29369-10-23 מדינת ישראל נ' קשטה (עציר)

לפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	דודו קשטה

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי בניגוד לסעיף 216(א)(1) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין ובעבירה של היזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התחוללה מלחמה בין מדינת ישראל לבין ארגוני הטרור ברצועת עזה ברשות חמאס.

ביום 9.10.23 סמוך לשעה 22:30 נסע הנאשם ביחד עם שניים מחבריו (להלן: "**החברים**") בקו 2, מכיוון צפון לדרום של המטרונית (להלן: "**המטרונית**").

בנסיבות המתוארות, נסע גם י.ר. (להלן: "**המתלונן**") במטרונית, כנוסע, וישב שני ספסלים לפני הנאשם וחבריו.

במהלך הנסיעה, התפרעו הנאשם וחבריו במטרונית באופן ששתו אלכוהול, עישנו סיגריות בתוך המטרונית, צעקו את המילים "ערבים", היכו על חלונות המטרונית, השתוללו וצחקו בקולי קולות.

בסמוך לשעה 22:54, עת שהו במטרונית הנאשם, חבריו והמתלונן בלבד, ניגשו הנאשם ואחד מחבריו אל המתלונן ובמעמד זה תקף הנאשם את המתלונן באופן שנתן לו מכה בצוואר ולאחר מכן משך את ידו ולקח ממנו בכוח את מכשיר הפלאפון שלו מסוג סמסונג גלאקסי S23Ultra (להלן: "**הפלאפון**") בטענה שהמתלונן צילם אותו ואת חבריו.

בהמשך, חזר הנאשם לחבריו כשבידו הפלאפון, והמתלונן הלך אחריו על מנת להשיב לחזקתו את הפלאפון.

באותן נסיבות הטיח הנאשם בחוזקה את מכשיר הפלאפון על רצפת המטרונית. בשלב זה, הרים המתלונן את הפלאפון ופתח אותו באמצעות קוד, וזאת בהוראת הנאשם, על מנת שיוכח לנאשם, בהתאם לדרישתו, כי המתלונן לא צילם אותו ו/או את חבריו.

בשלב זה, הגם שלא נמצאו תמונות ועל אף שהמתלונן לא צילם את הנאשם ו/או את חבריו, שוב חטף הנאשם את

הפלאפון מידו של המתלונן והטיח אותו בחוזקה מספר פעמים על מעקה ברזל במטרונית תוך שהוא מנתץ את הפלאפון.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הפלאפון, אשר שווי 4,187 ₪ נשבר והושבת. כמו כן, נגרם נזק נפשי למתלונן והוא פנה לקבל סיוע רפואי.

ראיות לעונש:

לעניין העונש העיד המתלונן, ותיאר את השפעת האירוע עליו ואת הצורך לקבל טיפול פסיכולוגי מוגבר לאחר האירוע. עוד תיאר המתלונן את הנזק שנגרם לו כתוצאה משבירת הטלפון, אשר כלל לא רק את הנזק לרכוש אלא גם נזק לא ממוני אשר נגרם כתוצאה מאיבוד הזיכרונות שהיו שמורות לו במכשיר הסלולארי.

עוד הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (טע/2) הכולל 4 הרשעות בין היתר בעבירות אלימות כלפי גוף ולרכוש.

כן הוגשו תמונות הנזק של המכשיר הסלולארי של המתלונן בצירוף קבלות (טע/3).

בנוסף הגישה המאשימה הכרעת דין וגזר דין בת"פ 25431-08-20 (טע/4) שם הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא בר הפעלה במקרה שבפניי.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, לאחר שעמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ביקשה המאשימה להטיל עונש ברף נמוך בינוני, להפעיל מאסר על תנאי במצטבר וכן להשית מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי לטובת המתלונן.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות, והפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מתחם זה.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם היה עצור כחודש ימים בתנאים קשים, כאשר סוג כעצור בטחוני, ומאז ששוחרר הוא שוהה בתנאי מעצר בית. עוד נטען, כי הנאשם נקלע לקשיים כלכליים והוא במצב נפשי קשה עקב כך, וכי הוא מבקש לפתוח דף חדש.

על כן, ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהאריך את התנאי שהוא בר הפעלה בתיק זה. לחלופין, ביקשה ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת של ממונה על עבודות השירות.

הנאשם:

הנאשם הביע חרטה והתנצל בפני המתלונן שנכח באולם בית המשפט.

דין והכרעה:

הגם שהנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, מדובר באירוע עברייני אחד, כלפי אותו מתלונן בסמיכות זמנים ובאותו

המקום, ועל כן אקבע מתחם עונש הולם אחד בגינו.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הבריונות של הנאשם, אשר כללו את תקיפת המתלונן, נטילת המכשיר הסלולארי שלו והריסתו הינם: זכותו של אדם לשמירה על גופו, ביטחונו ורכושו. ערכים נוספים שנפגעו הם הגנה על הביטחון האישי ובכלל זאת הזכות להימצא בבטחה במרחב הציבורי. כמו כן, מביצוע עבירה של התפרעות במקום ציבורי נפגעו ערכים נוספים והם סדר ציבורי ושלווה נפשם של משתמשי תחבורה ציבורית מהתנהגות לא הולמת של הנאשם וחבריו, אשר כללה עשיית רעש, שתיית אלכוהול ועישון סיגריות בתוך המטרונית.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

תכנון: מעובדות כתב האישום עולה כי הגם שהאירוע החל כאירוע ספונטני, הוא הסלים תוך כדי האירוע. הנאשם וחבריו תחילה התפרעו בתוך המטרונית וכשחשד הנאשם כי המתלונן, שנסע לתומו בתוך המטרונית צילם אותו או את מי מחבריו, ניגש אליו, תקף אותו, נטל את המכשיר הסלולארי של המתלונן והטיח אותו על רצפת המטרונית. הנאשם לא עצר אף לאחר שהמתלונן הראה לנאשם כי לא צילם אותו או את מי מחבריו, שב וחתף את המכשיר הסלולארי מידי המתלונן והטיח אותו בשנית על מעקה ברזל והרס אותו עד כדי השבתה.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות והנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות: הנאשם הוא האחראי היחיד לאירוע ולהסלמתו, והתנהגותו הבריונית וחוסר הריסון העצמי הם אלו שהביאו אותו לביצוע העבירות.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: כתוצאה מהאירוע ניזוק רכושו של המתלונן, כאשר המכשיר הסלולארי, ששווי 4,187 ₪ יצא מכלל שימוש. המתלונן העיד כי בנוסף לנזק למכשיר, הוא גם איבד זיכרונות שהיו משמעותיים עבורו, וספק אם יצליח לשחזר אותם בעתיד.

בנוסף, המתלונן העיד כי האירוע השפיע עליו קשות והוא נזקק להגביר מפגשים עם הפסיכולוג המטפל בו מזה מספר שנים. המתלונן תיאר את התקופה הראשונה לאחר האירוע, הקושי להירדם ולצאת מהבית, וכי הלחץ פחת רק לאחר שהחל בטיפול תרופתי.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות: הנזק שיכול היה להיגרם הוא חמור יותר בשים לב לאלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן כשהוא מכה אותו בצוואר שהוא אזור רגיש.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

קיים מנעד רחב של ענישה בגין העבירות בהם הורשע הנאשם. בטרם אפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על מתחמי

הענישה, אדגיש כי בריונות ברחובות בתחבורה ציבורית או במקומות ציבוריים אחרים פשטה במקומותינו, אנשים אינם פותרים סכסוכים במילים וכמוצא ראשון פונים לאלומות ועל כך יש לתת מענה הולם בקביעת מתחם הענישה.

בע"פ 47731-04-14 **שתינו נ' מדינת ישראל** (24.6.14) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של אימים ותקיפה סתם. לאחר שהמתלונן נכנס למסעדה על מנת לקחת ארוחה שהזמין, נכנס המערער אל המסעדה יחד עם אדם נוסף, תקף את המתלונן שלא כדין, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו וזאת בכוונה להפחידו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה תוך שהוא סוטר לפניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך". ניסיונו זה לא צלח רק תודות להתערבות עובדי המסעדה אשר הרחיקו את המערער מהמתלונן. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל (שניתן לרצות בעבודות שירות) לשמונה חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 29179-04-18 **מדינת ישראל נ' קדוש** (5.8.21) הורשע הנאשם בשלושה כתבי אישום שצורפו ובביצוע עבירות של תקיפה, התנהגות פרועה במקום ציבורי, גניבה ואימים. לפי האישום הראשון, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול שיניים שקיבל הגיע הנאשם לאגף שירותים חברתיים, נכנס למשרדה של המנהלת זרק מסמכים שהיו על שולחנה והחל לקלל. בסמוך לכך הגיע המאבטח למשרד ואמר לנאשם כי לא יצעק, ובתגובה הכה הנאשם את המאבטח בחזהו ויצא מהמשרד, תוך שהוא ממשיך לצעוק ולקלל. המאבטח הוציא את הנאשם למסדרון וביקש ממנו לשבת אולם, הנאשם קם מהכיסא והחל לשוב לכיוון המשרד. בנסיבות אלה חסם המאבטח את הנאשם מלהיכנס. בתגובה, החל הנאשם לדפוק את ראשו מספר פעמים בדלת. בהמשך למתואר, הוציא המאבטח את הנאשם מחוץ למבנה וסגר את דלת הכניסה. הנאשם המשיך לצעוק ודפק בדלת הכניסה, עד שהמאבטח פתח את דלת הכניסה והנאשם ניסה להיכנס פנימה. באישום השני נכנס הנאשם לחצר ביתו של המתלונן, הרים את בריח הדלת ונכנס לחצר, תוך שהוא נוטל מאוורר בשווי של 200 ₪. באישום השלישי חסם הנאשם את דרכו של המתלונן ואמר לו: "אתה לא מתבייש, הייתי קונה לך מאוורר חדש, למה הלכת להתלונן". בהמשך, משראה הנאשם כי המתלונן מתעלם ממנו, פנה אליו בשנית ואמר "אני אשרוף לך את הבית, אשתך זונה, אני אזיין אותה..". בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים ולאישום השני והשלישי יחדיו מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים**. על הנאשם הושת עונש של מאסר בפועל למשך 6 חודשים, הופעל מאסר על תנאי של שלושה חודשים בחופף וענישה נלווית.

בעפ"ג 12882-09-18 **אודי מעוז נ' מדינת ישראל** (30.6.19) הורשע המערער בעבירת תקיפה ובעבירת אימים לאחר שתקף את חברו לעבודה בכך שדחף אותו ושפך עליו כוס מים ולאחר מכן איים עליו. בתיק שצירף המערער הוא הורשע בעבירת אימים ובעבירה של היזק בזדון לאחר שאיים על חברו לעבודה ומשפוטר שבר המערער מסך של מכונת ייצור וגרם לנזק לציוד נוסף בסך של אלפי שקלים. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן חודש שהוטל עליו וענישה נלווית. נוכח הליך שיקום מוצלח שעבר המערער קבע בית המשפט המחוזי בערעור שהגיש המערער כי הנאשם ירצה חלף 6 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו בבית משפט קמא 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, חודש מאסר על תנאי יופעל בחופף, כאשר שאר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

בעפ"ג 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14) המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. המערער כאשר היה שיכור תקף ברחוב אישה שאינו מכיר, ללא כל סיבה נראית לעין, ולאחר מכן איים על השוטר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל.** על המערער, בעל עבר פלילי, נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל והופעלו 6 חודשי מאסר מותנה, כך שארבעה מתוכם במצטבר וחודשיים בחופף בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 51123-07-22 **מדינת ישראל נ' שאול נחמיאס** (1.2.24) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם ועבירה של איומים. המתלונן, קטין שנת 2015 למד באותה כיתה בה למד בנו של הנאשם. הנאשם הגיע לכיתה ותקף את המתלונן באופן שסטר לו על הלחיים וגרם לו לאדמומיות. בנוסף הנאשם איים על המתלונן. משהגיע המנהל לכיתה איים האשם על המנהל. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל ופיצוי לטובת הקטין.** לאור נסיבות שיקום חריגות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ, פיצוי למתלונן והתחייבות.

בת"פ 52548-06-19 **מדינת ישראל נ' אלחריף** (4.4.21) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והתנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם ביצע עבירות אלימות במסעדה על רקע של מה בכך, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, גרם למהומה, איים על מלצרית, תקף עובדות ועובדים, חבל באחד העובדים והביא במעשיו לעזיבת הסועדים את המקום. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר במקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות המקרה, לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והבעת החרטה. הנאשם חסך לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט אלא גם מהמתלונן את הצורך להעיד בבית המשפט ולהיחקר בנוגע לאירוע.

לחומרא, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לחובתו של הנאשם, בן 35, ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות כלפי גוף ורכוש, סמים התפרעות במקום ציבורי ועוד. עוד יש לציין, כי הנאשם בעבר ריצה 3 מאסרים מאחורי סורג ובריח, ואת העבירה הנוכחית ביצע כשמאסר על תנאי בר הפעלה מרחף מעל ראשו.

מכאן שלא מצאתי כי בנסיבותיו של הנאשם ניתן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, שהוא במהותו עונש שיקומי, כאשר עברו של הנאשם מלמד כי הוא לא נשמע למרות החוק וחוזר לסורו פעם אחר פעם.

באשר לעתירה של ב"כ הנאשם להאריך את התנאי, הנאשם לא הצביע על טעמים מיוחדים הדרושים להארכת התנאי. הנאשם לא הציג כל אפיק שיקומי ולא הצביע על כל סיבה מיוחדת המצדיקה הארכת כאמור, ומעבר, עולה כי אין זו פעם הראשונה שהוא מבצע עבירות פליליות תוך שמאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 8.10.23-8.11.23.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 25431-08-20 באופן מצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שעל הנאשם לרצות 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 8.10.23-8.11.23.
3. מאסר על תנאי בו 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי גוף או רכוש, ויורשע בגינה.
4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של התפרעות במקום ציבורי, ויורשע בגינה.
5. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 5,000 ₪ וזאת עד ליום 1.12.24. המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מעכבת את רכיב מאסר בפועל ב- 30 יום על מנת לאפשר לנאשם לעבור מיון מוקדם בשב"ס. על הנאשם להתייצב בבית מעצר קישון בתאריך 19.3.24 שעה 9:00.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.

